

Hlídací pes chcipl. Exredaktor ČT zděšen Pavlem v médiích. Hrozí propast

- CZ24 News | 1. února 2023

ČESKO: Svoboda médií je už dnes problematická. Mainstream pro veřejnost sděluje jediný názor na vše, na covid, vakcinaci, válku na Ukrajině, inflaci, drahé energie, prezidentskou volbu. To už není náhoda. Dialog se z oficiálních médií vytratil, pokud je, tak víceméně jen s lidmi se stejným názorem. „Sem tam někdo něco zveřejní, třeba CNN Prima News, ale to jsou střípky, které nevytvářejí žádný soustředěný tlak na výkonnou moc, aby ta lépe pracovala pro občany. Média, tento hlídací pes demokracie, chcipl,“ říká pro ParlamentníListy.cz publicista, moderátor a bývalý šéfredaktor zpravodajství a publicistiky v ČT Petr Bohuš.

Petr Pavel se stal vítězem druhého kola prezidentských voleb, a tak se mu gratulace jenom hrnuly. Předseda strany PRO Jindřich Rajchl ovšem k výhře [pogratuloval České televizi a mainstreamovým médiím v čele se Seznamem a Aktuálně.cz](#), které považuje za vítěze přímé volby, protože se jim podařilo protlačit na Hrad svého kandidáta. Do jaké míry to je nadsázka a nakolik byli tito tahouni veřejného mínění opravdu platnými spoluhráči příští hlavy státu?

Jindřich Rajchl mívá trefné příměry a tímto vystihl roli médií a podstatu jejich komunikace s veřejností. Ono je to tak, že možná až 70 procent lidí považuje pro svůj život za důležité bezpodmínečně splynout s davem, nelišit se, nevymykát. Jakékoli oponentní názory odmítají, bojí se jich, mají pocit, že by se tím vydělili ze společnosti, že by zůstali osamoceni, že by to pro ně představovalo existenční ohrožení. Proto názory nehledají u sebe například tím, že si něco přečtou a popřemýšlejí o tom, podiskutují s ostatními, ale oporu hledají výhradně ve vnějším prostředí. Proto nekriticky bez dalšího poslouchají a přejímají, co jim řekne vláda, politici, média, elity. Jak se říká, nemají otevřené oči. Jen takto se cítí bezpečně a těžko se na ně zlobit, je to přirozený jev, chování. Dokonce si nepřipustí, že ti, kterým bezvýhradně důvěřují, je mohou v některých případech dovést do propasti jako Krysař ze známé pověsti. Je těžké je přemlouvat, aby si mysleli něco samostatně, aktivně, tomu se brání. Alespoň do té doby, až se sami spálí o plotnu jako malé dítě. S tím nic nenaděláme, s tím ale přichází i naděje probuzení celé společnosti, což se děje se současnými restrikcemi a vývojem ve společnosti.

Zmíněný mainstream tedy jen využil potřebu těchto lidí po splnutí s davem a „poradil“ jim, koho by měli volit?

Média tuto velkou skupinu občanů dlouhodobě upevňovala v názoru, že pan Pavel je jediná správná cesta a neplnila si přitom své základní povinnosti být nestrannými, objektivními, kriticky neprovéřovala všechny kandidáty, aby nám voličům přinesla o nich co nejvíce informací, pozitivních i negativních, abychom se mohli zodpovědně rozhodovat. Diskuzi ke kandidatuře prezidenta média přetavila do společného boje proti panu Babišovi, v nadsázce do fotbalového zápasu flanelových košil proti lži, kdy novináři společně s panem Pavlem hledali na panu Babišovi veškeré možné chyby, tlačili ho do kouta a vytvořili virtuální realitu, že zlo je pan Babiš a dobro je pan Pavel. Svět však není černobílý. Novináři, ne všichni, byli platnými spoluhráči příští hlavy státu, aby panu Pavlovi k tomuto vítězství pomohli.

Většina lidí se o politiku moc nezajímá, a když potom chvíli před volbou vidí vizážistkou upraveného staršího sympatického, šedivého pána, který hovoří klidně, byť bezobsačně, tak

se jim to líbí víc, než když hovoří zkušený manažer a politik, který ale nemluví klidně a působí někdy i zmateně. Mohl i takto zafungovat televizní efekt, který známe od první televizní prezidentské debaty v USA mezi Johnem Kennedym a Richardem Nixonem, kdy o úspěchu rozhodla vizáž?

Ano, lidé často volí na základě dojmu a na poslední chvíli. Samostatných přemýšlivých občanů je méně, přemýšlení vyžaduje úsilí a v individualitě přináší samotu. Riziko vydělení ze společnosti, ohrožení živobytí, někdy i života. [Tito lidé nesou kůži na trh](#), mají otevřené oči, přemýšlejí, nebrání se diskuzi a jsou ochotni kvůli svým názorům podstupovat různá rizika, úskalí a nepohodlí, přestože kolikrát vědí se slovy jinak právě touto skupinou často kritizovaného Václava Havla, že třeba nemohou vyhrát, ale přesto jdou do toho znovu a znovu, protože jejich chování jim dává smysl.

V tomto kontextu bylo zajímavé, že významná část voličů se sebezapřením volila pana Babiše, že si ho racionálně zdůvodnili jako menší nebezpečí, přestože jsme si s ním zažili covidové lockdowny a další neodpuštělná trápení, odloučení rodin, policejní a společenské násilí a podobně. U těchto voličů šla dohledávat racionalita, logika zvažování pro a proti na rozdíl od bezbřehého obdivu k panu Pavlovi. Přitom v žurnalistice na vysoké škole se vyučovalo, že co se příliš chválí, vyzdvihuje, je samo o sobě podezřelé, může se za tím skrývat manipulace, a to je třeba prověřit. Mnozí novináři však dnes neprověřují, podléhají emocím, tomu, co se jim líbí, a často se nechávají lehce obalamutit.

Svou roli hrálo i to, že se ve veřejném prostoru uchytilo tvrzení, že Andrej Babiš šíří strach z války. Přitom už skoro rok nám premiér Petr Fiala vtukává do hlavy, že jsme ve válce, a se svým ministrem financí Zbyňkem Stanjурou dokonce zavedl válečnou daň, o ministryni obrany Janě Černochové v této souvislosti ani nemluvě. Nebyl tohle největší mediální majstrštyk Pavlova týmu?

Nevím, možná ano. Ale spíše bych řekl, že majstrštykem bylo vytvoření legendy, že pan Babiš je ve všem lhář a pan Pavel pravdomluvný, i přes u obou pánů problematickou minulost. Média se svou propagandou a prosazováním jednoho názoru podílela na rozdělování společnosti, aby se následně pokrytecky divila některým projevům nenávisti v průběhu voleb. Pokud by si novináři dělali řádně svou práci, možná by žádná nenávist nebyla a možná by se dokonce oba pánové ani do druhého kola nedostali, možná by v něm byli ti, co byli z kandidatury dokonce vyloučení. Je zklamáním, jak novináři některé informace ignorují, de facto cenzurují a jiné spoluvytvářejí.

Petr Pavel se celou kampaň dušoval, že je občanský, nikoli vládní kandidát. Ale když mu premiér Petr Fiala přijel poblahopřát, tak mluvil před novináři za Pavla, jak by co mělo být ve věci jejich spolupráce, zatímco příští prezident stál vedle něj jako školáček. Pomohlo mu ke zvolení i zdánlivé odstranění od nevidaně nepopulární vlády, nebo by nad Andrejem Babišem, jak i sám expremiér po volbách prohlásil, vyhrál v té protibabišovské masírce i Putin?

Zdá se, že šlo o referendum proti panu Babišovi, hlavně aby Andrej Babiš nebyl prezidentem. Lidé přitom nevnímali, že může jít vybalancování rovnováhy, kterou jsme nyní možná ztratili tím, že v těchto těžkých dobách si bude pan prezident ladit s vládou a Poslaneckou sněmovnou i Senátem, snad i Ústavním soudem a tak dále, že těmto výkonným a reprezentativním složkám bude chybět vyvážená opONENTURA. Že se bez kontroly mohou dopouštět o to více a rychleji chyb, které nepůjdou vrátit zpět. Vzpomeňme si, jak krátce trvalo vystřízlivění ze slibů pana Fialy a jeho pětikoalice, dva měsíce po volbách nebo jen o něco málo více? Za jakou dobu poznáme pana Pavla, o kterém toho prozatím moc nevíme? Co pak budou dělat novináři, pokud z pěkných slibů rychle sejde? Jakou na sebe vezmou odpovědnost?

Na to si ale určitě budeme muset nějakou dobu počkat. Cestu na Pražský hrad odstartoval

Petr Pavel už na konci roku 2019, když v rámci projektu Spolu silnější začal objíždět republiku. Spolek Spolu silnější s ním založili Petr Kolář, Radko Hokovský a František Vrabel. Poslední jmenovaný se prezentuje jako tzv. odborník na dezinformace a opakovaně prohlašuje, že „vypínání webů je správná cesta“, protože „otravují naši demokratickou společnost“. Když vezmete v úvahu Pavlova Vrabela a Fialova zmocněnce pro oblast médií a dezinformací Michala Klímu, co z toho vyplývá pro svobodu médií?

Svoboda médií je už dnes problematická. Mainstream pro veřejnost sděluje jediný názor na vše, na covid, vakcinaci, válku na Ukrajině, inflaci, drahé energie, prezidentskou volbu. To už není náhoda. Dialog se z oficiálních médií vytratil, pokud je, tak víceméně jen s lidmi se stejným názorem, sem tam někdo něco zveřejní, třeba CNN Prima News, ale to jsou střípky, které nevytvářejí žádný soustředěný tlak na výkonnou moc, aby ta lépe pracovala pro občany. Média, tento hlídací pes demokracie, chcipl.

Že se kromě toho vytvářejí různé nástroje na restrikce alternativních médií, je důkazem slabosti a nejistoty vládnoucího režimu, který za každou cenu chce bránit dialogu, diskuzi, skrývat pravdu. Co k tomu říct? Je to nedůstojné a dřív nebo později se to vymstí nám všem. Je to cesta k totalitě, neperspektivnímu životu nás všech, životu bez budoucnosti. Problém je, že aktivní lidé si vždy informace seženou a ti druzí se k nim postupně přidají se snižující se životní úrovní. Lžím věčně věřit nebudou. Ve výsledku to bude špatně pro všechny.

Přehoupli jsme se Pavlovým vítězstvím definitivně do éry mediokracie coby vlády médií, kdy ta hlavní nadiktují většině společnosti, jak má uvažovat a také koho má volit?

To už se děje. Nacházíme se v diktátu médií, která lidem říkají, co si mají myslet. Bohužel, v neprospěch občanů. Pro ně, až na to přijdou, to bude velké zklamání. Ani si ty konce neumím představit. Jedno je však jisté, je tady velká vlna alternativních médií a lidských aktivit, které už jakýmkoli restrikcemi nejde zastavit, tím spíše by bylo vhodné hledat smířlivé cesty k dialogu.

Co tedy lze čekat od skutečnosti, že pro příští roky se moc koncentrovala do rukou jedné jediné skupiny, která je navíc na stejné lodi jako mainstreamová média?

Někteří lidé, kteří nešli k volbám vůbec, si to dokonce přáli. Podle nich to bude strmý pád a možná se o to rychleji budeme moci odrazit od dna. Uvidíme. Je třeba mít pevné nervy. Kdo na tom bude špatně, ať jde za sousedem nebo někomu zavolá. Lidé by měli spolu mluvit o tom, co je trápí bez ohledu na to, koho volili za prezidenta. Trápení si nenechávat pro sebe. Je třeba vydržet. Darebáci nikdy nevědí, o co klopýtnou, a ti, co věří ve spravedlnost, právo a poctivost, musejí vydržet, protože pravda se ukáže. O tom není pochyb.

[ZDROJ](#)